

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

לפני כבוד השופט תומר אורינוב

המאשימה **מדינת ישראל – [לשכת תביעות נגב]**
ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרץ בשם עו"ד עדי דדון

נגד

הנאשם **יונתן כהן - בעצמו**
ע"י ב"כ עו"ד אייל אבולעפיה

הכרעת דין

בהתאם להוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב האישום המייחס לו שתי עבירות של **איומים**, עבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - החוק).

2. על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם והגב' א.ר. (להלן - המתלוננת) הינם בני זוג נשואים, להם ילד משותף בן שלושה חודשים, וכשנה עובר להגשת כתב האישום היו פרודים והתגוררו בנפרד.

ביום 06/10/18, סמוך לשעה 13:18, שהתה המתלוננת בבית הקפה "לנדוור" שבמתחם "יס פלנט" בבאר - שבע, ועדכנה את הנאשם בדבר הימצאותה במקום כדי שיוכל לבוא לבקר את בנם המשותף. הנאשם הגיע למקום, ולאחר שהמתלוננת סירבה לאפשר לנאשם לקחת את בנם המשותף, איים הנאשם כי יהפוך עליה את השולחן.

לאחר שהנאשם עזב את בית הקפה, כך על פי הנטען, הוא התקשר לבת דודתה של המתלוננת ת.ב. (להלן - בת הדודה) ואמר לה: **"תקשיבי לי טוב אם יש לה אומץ וביצים, אם יש לה (הכוונה למתלוננת - הערה שלי ר.א. - כך במקור) אומץ שתוציא לי צו הרחקה, תגידי לה רק את זה שאני רוצה לראות שהיא בת זונה בלי ביצים."**

בהמשך למתואר לעיל, שלח הנאשם הודעה מוקלטת לטלפון הנייד של בת הדודה, ובה איים על חייה של המתלוננת באומרו לה: **"ביום שהבת זונה הזו תהיה גבר ותביא לי שוטר לבית אני גומר על החיים שלה רק בדרך חוקית, תגידי לה שאני רוצה לראות אם יש לה אומץ שיבוא שוטר אלי אני לא מפחד ממנה והיא יכולה להתלונן עלי עד מחר. אני לא עובד אני יכול להיכנס לבית סוהר היום מצידי. תגידי לה טוב מאוד שאני שם עליה זין ושאני אעשה לה עכשיו את המוות והיא תראה מה זה ושאים יש לה ביצים שתביא לי שוטר לבית"**, כל זאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45

תשובת הנאשם

3. ביום 07/06/20 מסר הנאשם בכתב את תשובתו לעובדות כתב האישום.
4. הנאשם לא חלק על כך שבמועד האירועים המיוחסים לו, הוא והמתלוננת, שלהם ילד משותף, היו פרודים מזה כ- 12 חודשים והתגוררו בבתיים נפרדים.
5. הנאשם כפר בכך שאיים על המתלוננת, ובכלל זה כפר בכך שאיים להפוך שולחן על המתלוננת.
6. הנאשם הודה ששלח לטלפון השייך לבת הדודה הודעה מוקלטת בנוסח המפורט בכתב האישום, אך כפר בכך שמדובר באיום. הנאשם הסביר, כי הוא מורגל במעצרי שווא שבאו בעקבות תלונות שווא שהגישה נגדו המתלוננת, על רקע ניסיונותיה לנכר אותו מבנו, ועל כן כאשר אמר לה שהוא לא עובד ויכול להיכנס לבית סוהר הוא לא התכוון לכך שהוא יפגע בה וירצה עונש מאסר, אלא התכוון לכך שהוא אינו חושש מעוד מעצר שווא בגין תלונת שווא שלה, שכן ממילא הוא מובטל והדבר לא יפגע בפרנסתו. הנאשם הוסיף והסביר כי בדבריו המצוטטים בכתב האישום הוא ביקש להבהיר למתלוננת שהוא יפעל נגדה בדרכים חוקיות למצות עמה את הדין על תלונות השווא שהגישה נגדו.

השאלות שבמחלוקת

7. שתי שאלות טעונות הכרעה בתיק זה:
- האחת, האם הנאשם איים על המתלוננת שיהפוך עליה שולחן?
- השנייה, האם תוכן ההודעה המוקלטת ששלח הנאשם לטלפון השייך לבת הדודה עולה כדי איום?

הראיות בתמצית

8. מטעם המאשימה העידו המתלוננת ובת הדודה. כן הוגשו המוצגים הבאים: אמרת הנאשם מיום 07/10/18 (ת/1); דו"ח ביצוע עימות (ת/2); תמלול ותקליטור של שיחה טלפונית ושל הודעה מוקלטת (ת/3 ו- ת/4 בהתאמה).
9. מטעם הנאשם העיד הנאשם בלבד והוגשו המוצגים הבאים: אמרת המתלוננת מיום 06/12/18 (נ/1); המאשימה בטעות סברה בסיכומיה כי נ/1 זו אמרת המתלוננת מהאירוע נושא כתב האישום וציטטה מתוך האמרה, ואולם נ/1 זו אמרה מאירוע אחר – ת.א.; מזכר של השוטר דוד אוזן (נ/2); דו"ח פעולה של השוטר טל לירז (נ/3); מזכר של השוטר דורון חבוב (נ/4); פוסט בפייסבוק (נ/5); דו"חות של הרווחה (נ/6 ו- נ/7 בהתאמה); צילום מסך מהפייסבוק (נ/8).

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

10. לא קבעתי ממצאים עובדתיים כלשהם על סמך המסמכים נ/6 ו – נ/7 ועל כן, אינני נדרש לדון בטענות הקבילות שהעלתה המאשימה ביחס למסמכים אלו.

דיון והכרעה

רקע מקדים

11. מהראיות עולה, כי הנאשם והמתלוננת היו נשואים ובשלב כלשהו עלו יחסיהם על שרטון, בין היתר על רקע פערים אינטלקטואליים ותרבותיים.

12. הנאשם עזב את בית המגורים המשותף ובחלוף שבועיים התברר כי המתלוננת הרתה מהנאשם.

13. לאחר שהמתלוננת ילדה את בנם המשותף, התגלעה מחלוקת בינה לבין הנאשם בנוגע להסדרי הראיה, ואף עלה חשד לניכור הורי מצד המתלוננת כלפי הנאשם.

14. מחלוקת זו הובילה לנקיטת הליכים בבית הדין הרבני ובבית המשפט לענייני משפחה, למעורבות של שירותי הרווחה, ואף למעורבות של המשטרה.

15. האירועים נושאי כתב האישום התרחשו שלושה חודשים לאחר לידת הבן.

האיום להפוך שולחן

16. אירוע האיום להפוך על המתלוננת שולחן התרחש, על פי הנטען, בבית הקפה "לנדזור" בבאר – שבע, והעידו לגביו מטעם התביעה המתלוננת ובת הדודה, ומטעם ההגנה הנאשם.

17. המתלוננת סיפרה בעדותה הראשית, כי באחד מימי השבת, כאשר הילד המשותף לה ולנאשם הגיע לגיל 3 חודשים, היא נפגשה עם הנאשם בבית הקפה "לנדזור" בבאר – שבע. באותו מעמד, הנאשם ביקש לקחת את בנם המשותף להוריו, אך היא סירבה, שכן לנאשם לא היה סלקל לקחת עמו את הילד. הנאשם שאל אותה מתי יוכל לקחת את הילד והיא השיבה שכשהילד יגיע לגיל 3 שנים. בתגובה, הנאשם החל לצעוק עליה ולקלל אותה, תוך כדי שהוא מחזיק בבנם. היא התקרבה אליו כדי לקחת ממנו את הילד אך ללא הצלחה. בשלב הזה, הנאשם הניח את הילד בעגלה, אמר לה לסתום את הפה ושיזרוק עליה שולחן ואף עשה עם שתי ידיו תנועה של הרמת משטח. בת הדודה מיד ניגשה לקחת את הילד והיא עצמה חצצה ביניהם, כי לדבריה היא מכירה איך הנאשם מגיב כשהוא עצבני. בשלב הזה התאספו אנשים שהיו בבית הקפה והנאשם עזב את המקום (עמ' 10 שורה 24 עד עמוד 11 שורה 11).

18. בת הדודה סיפרה, כי ביום 06/10/18 היא, בן זוגה, המתלוננת ובנה ישבו בבית קפה "לנדזור" בבאר – שבע. בשלב כלשהו הגיע למקום הנאשם וביקש לקחת את הבן המשותף לו ולמתלוננת. המתלוננת סירבה לאפשר לו לקחת את הילד ואמרה לו שרק עם הגיעו של הילד לגיל 3 הוא יוכל לקחת את הילד. הנאשם התעצבן, אמר למתלוננת שהוא רוצה לראות שהיא לא תיתן לו את הילד, יצא מבית הקפה, חזר אליו ואז אמר

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

- 1 למתלוננת שהוא יהפוך עליה שולחן. לאחר מכן, הנאשם עזב את בית הקפה
2 והתקשר לטלפון הנייד של המתלוננת. לאחר שהמתלוננת לא ענתה לנאשם, זה
3 האחרון התקשר לטלפון הנייד שלה (של בת הדודה), ביקש ממנה לשים אותו על
4 רמקול ואמר "אני אשב עליך בית סוהר" או משהו בנוסח זה (עמ' 40 שורות 16-25).
5 לדבריה, שיחה זו הוקלטה (עמ' 42 שורות 24-25). עוד סיפרה, כי לאחר שיחת הטלפון
6 הנאשם שלח למתלוננת הודעה קולית ובה גם כן אמר לה ש"ישב עליה בית סוהר" (עמ'
7 44 שורות 1-3).
8
- 9 הנאשם, מנגד, סיפר, כי הוא לא זכה לראות את בנו מאז הלידה ועד לאירוע שהתרחש
10 בקפה "לנדוור" - משך כשלושה חודשים, וכי ביום האירוע המתלוננת התקשרה אליו
11 בהפתעה, אמרה לו שהיא בבית קפה בבאר - שבע ושאלה אם הוא רוצה לבוא לראות
12 את הילד. הוא מיד הסכים, או כלשונו "קפצתי על ההזדמנות", הגיע לבית הקפה נרגש,
13 ראה את בנו וביקש לקחת את הילד כדי להראותו להוריו (של הנאשם) שלא זכו
14 לראותו מאז שנולד. כאשר המתלוננת שמעה על כוונתו לקחת את הילד להוריו היא
15 סירבה ומיד חטפה לו את הילד מהידיים (עמ' 54 שורות 13-17 ועמ' 60 שורות 12-13).
16 בתגובה, הוא הרים את הקול וזרק כמה מילים (כך בלשונו), אך הכחיש שאמר כי
17 יזרוק שולחן על המתלוננת (עמ' 55 שורות 20-22). באמרתו במשטרה פירט כי אמר
18 למתלוננת שהיא אישה רעה ומכשפה (ת/1 עמ' 3 שורה 22). הנאשם גם דחה את טענת
19 המתלוננת לפיה היא סירבה לאפשר לו לקחת את הילד כי לא היה לו סלקל, והסביר
20 כי הוא רכש את כל הציוד הדרוש לגידול הילד, וכלשונו "לא חסכתי על הילד שקל"
21 (עמ' 55 שורה 29).
22
- 23 ניצבות לפני, אפוא, גרסאות המתלוננת ובת הדודה אל מול גרסת הנאשם.
24
- 25 בחינת עדותה של המתלוננת צריכה להיעשות בזהירות מוגברת, בבחינת "כבדהו
26 וחשדהו", שכן מעבר למניעים חיצוניים שיש למתלוננת בהפללת הנאשם, המתלוננת
27 אישרה בעדותה בבית המשפט, כי בעבר הורתה לאחותה למסור עדות שקרית לקצין
28 משטרה.
29
- 30 ובמה דברים אמורים?
31
- 32 באחת הפעמים שבהן הנאשם היה צריך לפגוש את בנו ולהיות במחיצתו מספר שעות,
33 המתלוננת לא היתה מעוניינת לאפשר לנאשם להיפגש עם הבן. לכן היא השאירה את
34 הבן אצל אחותה סיוון ואף הורתה לאחותה סיוון לשקר לשוטרים, שהגיעו לברר היכן
35 הילד, ולומר להם שלא ידוע לה היכן הילד נמצא (עמ' 21 שורות 27-28 ועמ' 22 שורות 9-10),
36 על אף שבאותה העת הילד היה נעול בתוך חדר השירותים בבית האחות (עמ' 23 שורות
37 6-7). העדות השקרית אילצה את השוטרים לפרוץ את דלת ביתה של האחות כדי לאתר
38 את הילד (עמ' 22 שורות 23-24).
39
- 40 משהודתה המתלוננת כי היתה מעורבת במסירת גרסה שקרית למשטרה, מצאתי כי
41 יש לבחון בקפדנות יתירה את עדותה.
42
- 43 לאחר שמיעת העדויות, עיון בראיות והאזנה לשיחה ולהודעה המוקלטות, אני מעדיף
44 את גרסת הנאשם על פני גרסת המתלוננת ובת דודתה.
45
- 46 ככלל, המתלוננת לא הותירה בי רושם מהימן.

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

- 1
2 23.1. באופן שיטתי, כל תיאור שמסרה המתלוננת אודות אינטראקציה שלה עם
3 הנאשם כלל גם תיאור של עבירה פלילית שביצע כביכול הנאשם: פעם אחת,
4 לדבריה, הנאשם ניסה לחטוף את בנם (עמ' 12 שורות 25-26); פעם הרביץ לה,
5 לאביה ולשכנים שניסו לעצור אותו כשהוא וחבר הגיעו לקחת את הילד עת,
6 לדבריה, היו שיכורים (עמ' 13 שורות 9-12); פעמים אחרות תקף אותה כאשר
7 נפגשו בפארק ציבורי, מרושת במצלמות אבטחה, כדי לקיים את הסדרי
8 הראייה (עמ' 20 שורות 10-11 ועמ' 26 שורות 23-24); פעם נוספת הכה אותה
9 בנוכחות אמו וחברו הטוב (עמ' 29 שורות 1-2); פעם פינצ'ר את ארבעת גלגלי
10 הרכב של הגנת בגן בו לומד בנם (עמ' 31 שורה 12); פעם תקף את הגנת בתוך
11 הגן לעיני בנם (עמ' 31 שורות 12-13); פעמים אחרות הפר צווים של בית הדין
12 הרבני (עמ' 27 שורה 30); פעם נוספת הוא היה שיכור ומסומם (עמ' 27 שורות 23-
13 24). מיותר לציין כי בגין כל אותם אירועים לא הוגש כנגד הנאשם כתב אישום.
14 הניסיון של המתלוננת לייחס לנאשם ביצוע עבירות פליליות, ללא ביסוס
15 ראייתי, פוגם באמינותה.
16
- 17 23.2. בעוד שבתחילת חקירתה הנגדית סיפרה המתלוננת על אירוע במהלכו הנאשם
18 הכה כביכול אותה, את אביה ואת השכנים המתגוררים בסמיכות אליהם, ואף
19 ציינה כי האירוע תועד בסרטון (עמ' 13 שורות 9-11), בהמשך חקירתה הנגדית
20 נזכרה לפתע לציין כי המשטרה נמנעה מלהגיש נגד הנאשם כתב אישום בגין
21 אירוע זה מחמת חוסר ראיות, והסבירה כי הסיבה לסגירת התיק היא העובדה
22 שאביה אמר לשוטרים, מחמת היסטריה (כך בלשונה), שלא זכור לו אם
23 הנאשם הרביץ לו אם לאו (עמ' 27 שורות 5-8). אין הגיון בהסבר של המתלוננת,
24 שהרי אם קיים סרטון המתעד את הנאשם מכה את אביה, יש להניח שגם אם
25 האב נתקף שכחה, המשטרה לא היתה סוגרת את התיק מחמת חוסר ראיות.
26 במצב דברים זה, סביר יותר שהסיבה לסגירת התיק היא העובדה שהסרטון
27 לא תומך בגרסת המתלוננת, דבר הפוגם, גם כן, באמינותה.
28
- 29 23.3. המתלוננת אישרה כי, לאחר האירוע נושא כתב האישום, היא שוחחה עם בחור
30 בשם ליאור בקמן המתגורר באילת וביקשה ממנו לחבל בגלגלי הרכב של
31 הנאשם (עמ' 17 שורות 11-13; עמ' 18 שורות 1-5; ועמ' 19 שורות 1-3).
32
- 33 במאמר מוסגר יצוין, וכך גם הודעתי לצדדים תוך כדי הדיון, כי בשבתי כמותב
34 בבית המשפט באילת הרשעתי את מר בקמן בעבירת אלימות, שאינה קשורה
35 לצדדים בתיק שבכותרת, וגזרתי עליו עונש מאסר בפועל.
36
- 37 במטרה להמעיט מחומרת מעשיה, המתלוננת טענה כי מר בקמן הוא חבר של
38 הנאשם (עמ' 17 שורות 14-15) וכי בפנייתה למר בקמן היא לא באמת התכוונה
39 לשלוח אותו לחבל בגלגלי הרכב של הנאשם, אלא התכוונה שמר בקמן יעביר
40 לנאשם את כוונותיה לחבל בגלגלי הרכב שלו ובכך יפחיד את הנאשם
41 מלהתקרב אליה (עמ' 17 שורות 24-27).
42
- 43 אין הגיון בטענתה זו של המתלוננת, אודות היותו של מר בקמן חבר של
44 הנאשם, וזאת משני טעמים:
45

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

- 1 האחד – המתלוננת אישרה כי השיחה שהיא ניהלה עם מר בקמן היתה סוג של
 2 שיחת נפש במהלכה היא סיפרה למר בקמן על הקשיים שלה בזוגיות עם
 3 הנאשם ומר בקמן שיתף אותה בקשיים שלו עם גרושתו (עמ' 17 שורות 19-20).
 4 אם מר בקמן הוא חבר של הנאשם ונוטל יחד עם הנאשם חלק בפעילות
 5 בקבוצה של גברים גרושים שחוו ניכור הורי לכאורה, כפי טענת המתלוננת (עמ'
 6 17 שורות 11-13), אין זה סביר שהוא יגלה אמפתיה למתלוננת, ווודאי אין זה
 7 סביר שהוא ישתף אותה בקשיים האישיים שלו עם גרושתו!
 8
- 9 השני - לו רצתה המתלוננת שמר בקמן יעביר לנאשם מידע אודות כוונתה
 10 לשלוח אדם שיגרום נזק לרכבו של הנאשם, די היה לה להגיד למר בקמן שהיא
 11 מתכוונת לעשות כן והיא לא היתה צריכה לבקש שמר בקמן בעצמו יעשה זאת.
 12
- 13 23.4. במסגרת שיחתה עם אותו ליאור בקמן הזכירה המתלוננת אדם בשם קובי
 14 דדון שכביכול קשור לחבלה בצמיגי מכוניתו של הנאשם. בעדותה בבית
 15 המשפט טענה המתלוננת, כי כלל אינה מכירה אדם בשם קובי דדון ואדם כזה
 16 לא קיים (עמ' 34 שורות 2-3). דא עקא, ההגנה הגישה כראיה צילום דף
 17 מהפייסבוק של המתלוננת ובו נראה כי המתלוננת מכירה גם מכירה בחור
 18 בשם קובי דדון, ואותו מר דדון גם מעוניין לראות את הפנימיות של המתלוננת
 19 ולהתעורר איתה בבוקר (מ/8). ב"כ המאשימה טענה כי הראיה נ/8 אינה קבילה
 20 אולם לא פרטה את הטעם לכך. בהיעדר טענה לזיוף, וכשבדף שהוצג מופיעה
 21 תמונת המתלוננת, לא מצאתי טעם השולל את קבילות צילום העמוד מדף
 22 הפייסבוק של המתלוננת. הכחשתה הכוזבת של המתלוננת אודות היכרותה
 23 עם אותו בחרו בשם קובי דדון מחלישה את מהימנותה.
 24
- 25 24. מעבר לחוסר המהימנות הכללי שהותירה בי המתלוננת, כפי שפורט לעיל, גם גרסתה
 26 ביחס לאירוע בקפה "לנדוור" לא הותירה בי רושם מהימן, הכל כמוסבר להלן:
 27
- 28 25. על אף שכתב האישום אינו מייחס לנאשם מעשה תקיפה פיזית במהלך המפגש
 29 שהתרחש בבית הקפה "לנדוור", המתלוננת טענה, בהזדמנויות מאוחרות לאירוע, כי
 30 הנאשם תקף אותה פיזית במהלך המפגש בבית הקפה "לנדוור".
 31
- 32 באמרה שמסרה המתלוננת במשטרה ביום 06/12/18 (מ/1), היינו חודשיים לאחר
 33 האירוע נושא כתב האישום, היא נשאלה אם היו סכסוכים קודמים בינה לבין הנאשם,
 34 והשיבה כדלקמן:
 35
- 36 "לפני חודשיים הוא תקף אותי בקפה לנדוור בבאר – שבע" (ההדגשה שלי – ת.א.).
 37
- 38 דברים דומים אמרה המתלוננת, באותו מועד (06/12/18), תחילה למוקדנית של
 39 המשטרה (מ/3), כמצוטט להלן:
 40
- 41 "המודיעה מבקשת שוטר לבית כי היא רוצה להגיש תלונה על בעלה כי הוא מטריד
 42 אותה ומוסרת כי פעם שעברה הוא הרביץ לה . . . (ההדגשה שלי – ת.א.)."
 43
- 44 ובהמשך סיפרה לשוטרת הסיור, טל לירז, שהגיעה לביתה של המתלוננת (מ/3):
 45

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

1 **" . . . ובפעם האחרונה שראתה אותו היתה לפני כחודשיים כשתקף אותה בקפה**
2 **"לנדזור" בבאר – שבע והגישה עליו תלונה . . ."**

3
4 לא זו בלבד שלא מובן איך צץ לפתע מעשה אלימות פיזית, אלא שבדבריה אלו של
5 המתלוננת אין זכר לאיום מצד הנאשם לזרוק עליה שולחן.
6

7 כאשר התבקשה המתלוננת להסביר מדוע אמרה ב – 1/נ שבאירוע בבית הקפה
8 "לנדזור" הנאשם תקף אותה, אם לשיטתה הוא לא הכה אותה, היא השיבה שהתכוונה
9 לתקיפה מילולית ולא לתקיפה פיזית (עמ' 37 שורות 1-2). לא ניתן לקבל הסבר זה של
10 המתלוננת, שכן על פי 3/נ, שנערך באותו מועד בו נערך 1/נ ובהקשר אליו, המתלוננת
11 דיווחה למשטרה שבאירוע בבית קפה "לנדזור" הנאשם הרביץ לה, היינו תקף אותה
12 פיזית.
13

14 ישאל השואל, האם בעובדה שרק חודשיים לאחר אירוע בית הקפה נזכרה לפתע
15 המתלוננת לספר כי הנאשם גם הרביץ לה אין כדי להעיד דווקא על היעדר הפרזה?
16 התשובה על כך היא בשלילה, שכן לא מן הנמנע שבזמן אמת המתלוננת לא סיפרה על
17 תקיפה פיזית משום שהיא ידעה שהדבר ניתן יהיה לבדיקה על נקלה – באמצעות עובדי
18 בית הקפה ו/או מצלמות האבטחה, ואילו חודשיים לאחר מכן כבר לא ניתן יהיה
19 לבדוק תיעוד במצלמות ועובדי בית הקפה ישכחו את האירוע מפאת חלוף הזמן. כמו
20 כן, התלונה בגין האירוע שהתרחש בבית הקפה "לנדזור" איננה התלונה הראשונה
21 שהגישה המתלוננת נגד הנאשם כך שהיא מורגלת בהגשת תלונות ולא ניתן לייחס את
22 השמטת מעשה האלימות הפיזית לסערת רגשות או חוסר ידע בהגשת תלונות.
23

24 **26. בין גרסת המתלוננת לבין גרסת בת הדודה התגלו סתירות ביחס לנסיבות שאפפו את**
25 **האירוע שהתרחש בבית הקפה "לנדזור":**

26
27 **26.1. בעוד המתלוננת טענה כי האיום של הנאשם לזרוק עליה שולחן לא התמצה**
28 **רק במלל, אלא לווה גם בתנועה – "מדגימה תנועה עם שתי הידיים של הרמת**
29 **משטח" (עמ' 11 שורה 5 וכן עמ' 36 שורות 14-15), בת הדודה, שנכחה במעמד הנטען,**
30 **טענה כי האיום להפוך שולחן בא לידי ביטוי במלל בלבד ולא בתנועות של**
31 **הרמת שולחן (עמ' 44 שורה 31).**
32

33 אף כשנשאלה מפורשות האם הנאשם ניסה להרים את השולחן בידיו, בת
34 הדודה השיבה בשלילה. בשל חשיבות הדברים אביא להלן ציטוט
35 מהפרוטוקול:
36

37 **"ש. בעצם הוא לא ניסה להרים עליה שולחן נכון ומישהו עצר אותו או**
38 **השולחן היה כבד הוא לא ניסה נכון?**

39
40 **ת. הוא רק אמר."**

41
42 (עמ' 45 שורות 19-21).

43
44 **26.2. בעוד המתלוננת סיפרה, כי בעת שהנאשם איים עליה שיזרוק עליה שולחן, בנם**
45 **המשותף לה ולנאשם היה בעגלת התינוק (עמ' 11 שורה 3 ועמ' 38 שורות 6-7), בת**

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

- 1 הדודה סיפרה כי בעת שהנאשם איים על המתלוננת שיזרוק עליה שולחן, בנם
2 של הנאשם והמתלוננת היה בידיים של המתלוננת (עמ' 47 שורות 13-17).
3
- 4 26.3. בעוד המתלוננת סיפרה כי לאחר שהנאשם איים עליה שיזרוק עליה שולחן,
5 בת הדודה הרימה את הילד מהעגלה והחזיקה אותו (עמ' 11 שורה 7), בת הדודה
6 הכחישה שהחזיקה את הילד בידיה (עמ' 47 שורות 26-30).
7
- 8 26.4. בעוד המתלוננת סיפרה, כי היא שאלה את הנאשם אם יש לו סלקל ולאחר
9 שהשיב בשלילה סירבה לאפשר לו לקחת את בנם המשותף לראות את הורי
10 הנאשם (עמ' 10 שורות 25-26), בת הדודה לא זכרה שבשיחה בין הנאשם
11 למתלוננת עלה נושא של סלקל (עמ' 47 שורות 10-12).
12
- 13 27. הסתירות שהתגלעו בין גרסת המתלוננת לבין גרסת בת דודתה ביחס לנסיבות שאפפו
14 את האירוע בבית הקפה "לנדוור" מחלישות את אמינות גרסתה של המתלוננת.
15
- 16 28. בעדותה בבית המשפט טענה, כאמור, המתלוננת, כי האיום להפוך שולחן לווה גם
17 בתנועת ידיים שמשמעותה להרים שולחן כדי לזרוק אותו (עמ' 11 שורות 4-6). דא עקא,
18 לטענה זו אין זכר בעימות שנערך בינה לבין הנאשם (ת/2), והיא אף נשללה, כאמור,
19 בגרסת בת הדודה.
20
- 21 29. המתלוננת העידה, כי לאחר שהנאשם עזב את בית הקפה "לנדוור" ובעוד היא ובת
22 הדודה נמצאות בבית הקפה, הנאשם התקשר אליה לטלפון הנייד ואיים אליה באופן
23 שאמר לה ש"ישב עליה 20 שנים בכלא" (עמ' 11 שורה 12).
24
- 25 המתלוננת בחרה להדגיש, כך ממש בלשונה, כי: **"מיותר לציין שכל השיחות מוקלטות**
26 **והועברו למשטרה"** (עמ' 11 שורה 13 ועמ' 12 שורות 11-13).
27
- 28 מיותר לציין, כי לא הוגשה לתיק כל הקלטה של שיחה עם איום בנוסח "אשב עליך
29 20 שנה בכלא", או דומה לו. גם תמלול של שיחה בין הנאשם לבין המתלוננת, שהוגש
30 על ידי המאשימה (ת/3), אינו כולל איום בנוסח שכזה.
31
- 32 מיותר גם לציין, כי כתב האישום אינו מייחס לנאשם איום בנוסח שכזה, וכנראה לא
33 בכדי.
34
- 35 המתלוננת אף הגדילה לעשות עת האשימה את המשטרה בהעלמת ההקלטה, ובשל
36 חשיבות הדברים אביא להלן ציטוט מדבריה:
37
- 38 **"יש חקירה שלא הסכמתי לחתום עליה, כשאני מדברת עם חוקר והוא**
39 **מעלים דברים ולא כותב כמו שההקלטה שבה הוא אומר שירצח אותי**
40 **וישב 20 שנה בכלא, הוא כתב את זה אבל לא הגיש את ההקלטה, היא**
41 **נעלמה. המשטרה לא הגישה את ההקלטה, היא העלימה אותה"** (עמ' 31
42 שורות 21-23).
43
- 44 לבסוף, הוסיפה המתלוננת וטענה כי ההקלטה של השיחה עם האיום עדיין נמצאת
45 ברשותה, אך כשנשאלה מדוע לא הביאה עמה את ההקלטה לבית המשפט, השיבה כי
46 ההקלטה נמצאת בטלפון הנייד הישן שלה שהוא תקול ואין לה המעות לתקנו (עמ' 31

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

- 1 שורות 24-26). בטוחני, כי לו הביאה המתלוננת את הטלפון הנייד לבית המשפט ומוסרת
2 אותו לידי התובעת, זו האחרונה היתה פועלת להשגת המשאבים הנדרשים לחילוץ
3 ההקלטה מתוך הטלפון הנייד של המתלוננת. הימנעות המתלוננת מהבאת ההקלטה,
4 ולו לידי התובעת, מובילה למסקנה שאין הקלטה כזו, דבר המקעקע את אמינות גרסת
5 המתלוננת.
6
- 7 על פי עדויות המתלוננת, בת הדודה והנאשם, באירוע הנטען בבית הקפה "לנדזור" נכח
8 גם בן הזוג של בת הדודה. על אף שדבר נוכחות העד באירוע עלה כבר בחקירת
9 המשטרה (ת/1 עמ' 2 שורה 14), באופן לא מוסבר עד זה לא נחקר. יצוין, כי העד ליווה
10 את בת הדודה במעמד מתן עדותה בבית המשפט. בנסיבות אלו, ועל פי בקשת הנאשם,
11 אפשרתי לב"כ המאשימה לשוחח עם העד. הבינותי כי ב"כ המאשימה העלתה את
12 דברי העד על הכתב, אולם לא ברור מה היה המשך הטיפול בנושא והאם העד הופנה
13 למסירת עדות במשטרה. מכל מקום, העד לא הובא לעדות ויש בכך לכרסם בתשתית
14 הראייתית של המאשימה.
15
- 16 בהקשר זה יצוין, כי הנאשם ציין באמרתו במשטרה (ת/1) את דבר נוכחות בן הזוג של
17 בת הדודה באירוע שהתרחש בבית הקפה "לנדזור". העובדה שהנאשם לא חשש שהעד
18 ימסור עדות וביקש מהשוטרים לחקור אותו מתיישבת יותר עם חפותו של הנאשם
19 מאשר עם אשמתו.
20
- 21 העובדה שהמתלוננת הגישה את תלונתה במשטרה סמוך לאחר האירוע אינה מעידה,
22 בנסיבותיו של תיק זה, על אותנטיות, שכן עוד קודם לאירוע זה היא הגישה נגד הנאשם
23 תלונות לא מעטות ואלו לא הובילו להגשת כתב אישום נגד הנאשם.
24
- 25 מכל המקובץ, לא רחשתי, אפוא, אמון בגרסתה של המתלוננת.
26
- 27 גם עדותה של בת הדודה לא הותירה בי רושם מהימן.
28
- 29 בעדותה הראשית סיפרה בת הדודה, כי הנאשם התקשר לטלפון שלה (של בת הדודה),
30 היא שמה אותו על רמקול ושמעה אותו מאיים בנוסח "אני אשב עליך בית סוהר" (עמ'
31 40 שורות 23-25). עוד ציינה כי השיחה הוקלטה (עמ' 42 שורות 24-25).
32
- 33 דא עקא, לא הוצגה כל הקלטה של שיחה עם איום בנוסח האמור.
34
- 35 עוד הוסיפה בת הדודה וסיפרה, כי בנוסף לשיחה הטלפונית עם האיום, הנאשם גם
36 שלח לטלפון שלה הודעה מוקלטת ובהודעה זו שב ואיים על המתלוננת בנוסח "אני
37 אשב עליך בית סוהר" (עמ' 40 שורות 23-24 ועמ' 44 שורה 20).
38
- 39 דא עקא, מעיון בתמלול ההודעה המוקלטת (ת/3) עולה, כי הנאשם לא אמר את
40 המילים "אני אשב עליך בית סוהר", אלא אמר "אני יכול להיכנס לבית סוהר היום".
41
- 42 לא בכדי, נאלצה לבסוף בת הדודה לאשר, לשאלות בית המשפט, כי ייתכן שהנאשם
43 לא אמר "אשב עליך בית סוהר" אלא זו פרשנות שלה למשפט "אני יכול להיכנס לבית
44 סוהר היום" (עמ' 44 שורות 12-14).
45

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

- 1 יושם לב, כי באופן "מפתיע" משהו, גם המתלוננת ייחסה לנאשם איום בנוסח "אשב
2 עליך 20 שנה בית סוהר" - איום שכאמור אינו מיוחס כלל לנאשם.
3
4 זהות הגרסאות הכוזבות בהחלט יכול לרמוז על תיאום עדויות בין המתלוננת לבת
5 הדודה.
6
7 כאשר נשאלה בת הדודה אם המתלוננת ביקשה ממנה אי פעם לשקר, היא השיבה
8 בשלילה ופרצה בבכי (עמ' 45 שורות 32-33). כאשר נשאלה מדוע פרצה בבכי היא הטיחה
9 כלפי בא כוח הנאשם כי: "צורת ההתנהלות שלך מולי בעיניי מזעזעת" (עמ' 46 שורה
10 22).
11
12 ההסבר של בת הדודה מעורר תמיהה:
13
14 ראשית, דקה לפני שפרצה בבכי, בת הדודה דווקא החמיאה לבא כוח הנאשם בצינינה
15 שאינה מפחדת מבא כוח הנאשם כי: "אתה לא מאיים עלי או צועק עלי" (עמ' 45 שורה
16 4).
17
18 שנית, כאשר התבקשה בת הדודה לאשר את אמיתות טענת המתלוננת, לפיה היא
19 (ברקת) החזיקה את בנם המשותף של המתלוננת והנאשם, היא לא אישרה את
20 אמיתות הטענה והפעם דווקא חיכה (עמ' 47 שורה 28).
21
22 השינויים החדים והלא מוסברים בתגובות של בת הדודה הובילו אותי למסקנה כי
23 הבכי שלה, עת נשאלה אם המתלוננת הורתה לה אי פעם לשקר, מתיישב יותר עם
24 האפשרות שתשובתה לשאלה לא היתה אמת והקשתה עליה, מאשר עם ההסבר שלה,
25 לפיו חשה אי נוחות מהתנהגות ב"כ הנאשם.
26
27 בת הדודה אישרה כי אמה לא מאשרת לה לשוחח עם המתלוננת (עמ' 46 שורה 19).
28 סתמה ולא פירשה, מכל מקום הדבר מעורר תמיהה.
29
30 בת הדודה גם התנגדה שבן זוגה, שנכח באירוע שהתרחש בקפה "לנדוור", ימסור עדות
31 על האירוע (עמ' 49 שורות 17-20) וגם דבר זה מעורר תמיהה ומכרסם במהימנות
32 הגרסאות של בת הדודה ושל המתלוננת.
33
34 בניגוד לחוסר המהימנות שרחשתי לעדויות המתלוננת ובת דודתה, עדות הנאשם
35 הותירה בי רושם מהימן וניכרה האותנטיות שבה.
36
37 אי אפשר היה להתעלם מכך שעדות הנאשם ניתנה מעומק סבלו ובכנות רבה.
38
39 חרף כעסו על המתלוננת שהגישה נגדו, לשיטתו, תלונת שווא, הנאשם העיד, ויותר
40 מפעם אחת, כי המתלוננת היא "אמא טובה לילד" (עמ' 58 שורה 24) וכי היא דואגת
41 לבנם המשותף (עמ' 58 שורה 27). כן העיד הנאשם כי הוא אוהב את משפחתה של
42 המתלוננת וסבור כי משפחתה אף אוהבת אותו (עמ' 62 שורות 1-3). יש בכך כדי להקנות
43 לנאשם מידה רבה של כנות ואמינות.
44
45 הנאשם סיפר שהמתלוננת שולחת לו, עד ימים אלו, סרטונים בהם היא מצולמת
46 חשופת חזה ומניקה את בנם, והסביר, במבוכה כנה, כי המתלוננת עדיין אוהבת אותו,

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

1 יודעת שהוא "אוהב את הציצים שלה . . . וחולה על הגוף שלה", כך בלשונו (עמ' 59
2 שורות 22-23) ובאמצעות הסרטונים מנסה לגרום לו לחזור ולקיים איתה זוגיות. חשיפת
3 פרט אינטימי זה מעידה אף היא על האותנטיות בגרסת הנאשם.
4
5 הנאשם לא צייר את האירוע בבית קפה לנדזור כאירוע נינוח ונטול מחלוקות, אלא
6 הוא אישר שנוכח סירובה של המתלוננת לאפשר לו לקחת את בנם לאמו, הוא כעס
7 עליה, הרים את הקול וזרק לעברה מספר מילים (עמ' 61 שורות 4-3, שורות 19-20 ושורות
8 27-28), אך הכחיש בתוקף שאיים עליה (עמ' 61 שורה 10).

9
10 גם בעימות שנערך בינו לבין המתלוננת (ת/2), הנאשם אישר כי:

11
12 **"אני נמצא במשבר רגשי עמוק שפעם ראשונה בחיים שלי אני אוהב**
13 **מישהו יותר מעצמי והכוונה היא לילד שלי, והסיטואציה שאני עומד בה**
14 **היא לא פשוטה לי (ה.ח.) – החשוד ביקש להירגע ולשתות מים, אני מוציא**
15 **אותו לשתות מים והוא חוזר לאחר כ 2 דקות), ויכול להיות שהתעצבנתי**
16 **יתר על המידה".**

17
18 45. ככלל, עדותו של הנאשם היתה עקבית והוא חזר על הגרסה שמסר באמרתו במשטרה
19 (ת/1).

20
21 46. הנאשם, מיוזמתו, ציין באמרתו במשטרה כי לאירוע שהתרחש בבית הקפה "לנדזור"
22 היו עדים בת הדודה של המתלוננת ובן זוגה, וחזר על כך מספר פעמים (ת/1, עמ' 2 שורה
23 15 ועמ' 3 שורה 53). לו עבר הנאשם עבירה פלילית בבית הקפה, הוא לא היה טורח
24 להזכיר את נוכחותם של אותם שני עדים. העובדה שהזכיר, ויותר מפעם אחת, את
25 נוכחותם של העדים ואף ביקש שייחקרו, מתיישבת יותר עם חפותו מאשר עם אשמתו.

26
27 47. ב"כ המאשימה ביקשה ללמוד על אשמת הנאשם בביצוע עבירת האיומים בהפנותה
28 לעימות שנערך בינו לבין המתלוננת, שם הוא התנצל וטען שאין לו כוונה לפגוע או
29 לממש את שאמר.

30
31 בחקירתו הנגדית הסביר הנאשם את פשר התנצלותו:

32
33 **"כל פעם שאני שומע את זה בפני אנשים לא נעים לי שאני מדבר כמו**
34 **ערס מהרחוב לא נעים לי לזרוק קללות שאנשים נמצאים לידי זו**
35 **סיטואציה לא נעימה אני חושב שצריך להתנצל שאנשים שומעים**
36 **אותי מנבל את פה בצורה כזאת ואני לא עושה זאת סד"כ".**

37
38 (עמ' 64 שורות 5-7).

39
40 ההסבר של הנאשם היה אותנטי ומשכנע.

41
42 גם במהלך חקירתו בבית המשפט הביע צער על המילים שבהם השתמש בהודעה
43 המוקלטת והסביר כי זו לא צורת הדיבור שמאפיינת אותו (עמ' 63 שורה 11).

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

1 לאחר שמיעת העדויות וסקירת הראיות, אני מעדיף, כאמור, את עדות הנאשם על פני
2 עדויות המתלוננת ובת הדודה ועל כן, אני קובע, כי הנאשם לא איים על המתלוננת
3 באומרו שיזרוק עליה שולחן וגם לא ביצע תנועה שמתיישבת עם איום לזרוק שולחן.
4

5
6

הודעת האיום המוקלטת

7

8 כאמור, מיוחסת לנאשם עבירת איום נוספת בגין כך ששלח למתלוננת הודעה מוקלטת
9 לטלפון הנייד של בת הדודה ובה נאמרו על ידי הנאשם הדברים הבאים:
10

11

12 **"ביום שהבת זונה הזו תהיה גבר ותביא לי שוטר לבית אני גומר על**
13 **החיים שלה רק בדרך חוקית, תגידי לה שאני רוצה לראות אם יש לה**
14 **אומץ שיבוא שוטר אלי אני לא מפחד ממנה והיא יכולה להתלונן עלי**
15 **עד מחר. אני לא עובד אני יכול להיכנס לבית סוהר היום מצידי. תגידי**
16 **לה טוב מאוד שנאים שם עליה זין ושאני אעשה לה עכשיו את המוות**
17 **והיא תראה מה זה ושאם יש לה ביצים שתביא לי שוטר לבית".**

18

19 הנאשם לא כפר במשלוח ההודעה, אך הסביר כי מדובר בדברי הבהרה ואזהרה ולא
20 באיום.

21

22 עבירת האיומים מוגדרת בסעיף 192, שזו לשונו:

23

24 **"המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו**
25 **הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו,**
26 **דינו - מאסר שלוש שנים."**

27

28 כפי שנפסק לא אחת, עבירת האיומים קשה היא, שכן תיחוס גבולותיה אינו ברור.

29

30 מדובר בעבירה המתייחסת לדיבורים גרידא, כך שבאופן אינהרנטי היא מגבילה את
31 זכויות היסוד של הפרט לחופש הביטוי. לא אחת קשה להבחין בין התבטאות מותרת,
32 לרבות התבטאות המעוררת פחד או התבטאות שאינה ראויה, דהיינו: אזהרה או
33 התראה מחד גיסא, וקללה או הצקה מאידך גיסא – לבין התבטאות אסורה, המגבשת
34 את היסוד העובדתי של עבירת האיומים (ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד
35 מג (3) 373, 384; רע"פ 2038/04 לס נ' מדינת ישראל, פ"ד ס (4) 96, 109-108). הקושי
36 באבחנה בין התבטאות מותרת לבין התבטאות אסורה נובע בין השאר מהעובדה
37 שאזהרה או קללה עשויות לעורר בלב השומע פחד של ממש, כך שהאבחנה בינן לבין
38 איומים היא לעיתים דקה ביותר.

39

40 לעניין הגדרת התבטאות כ"איום" יש לשים לב גם לחשיבותן הרבה של מכלול נסיבות

41

42 העניין. יהא תוכן ההתבטאות אשר יהא, נסיבות העניין הן המכתיבות, במקרים רבים,
43 את התשובה לשאלה אם מדובר באיום. אפילו התבטאויות בעלות תוכן תמים עשויות,
44 בנסיבות מתאימות, לגבש איומים חמורים, ולהבדיל, בנסיבות רבות גם התבטאות
45 בעלת תוכן פוגע או מעליב עשויה שלא לגבש איום אלא להוות קביעת עובדה או אזהרה
46 גרידא (ע"פ 4210/09 לירון נ' מדינת ישראל (25/11/09); רע"פ 8736/15 צוברי בר נ'
47 מדינת ישראל (17/01/18), פסקה 22).

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

54. הנאשם הסביר כי קודם לאירוע שהתרחש בבית הקפה "לנדוור" המתלוננת הגישה נגדו לא מעט תלונות בגין איומים ואלימות, שהתבררו, לשיטתו, כתלונות שווא ולראיה לא הובילו להגשת כתבי אישום נגדו. בעקבות אחת מתלונות השווא הוא אף נעצר למשך שלושה ימים. הוא שיער שגם בעקבות המריבה שפרצה בינו לבין המתלוננת בבית הקפה "לנדוור" המתלוננת שוב תגיש נגדו תלונה שקרית במשטרה, הוא ייחקר, ואולי אף ייעצר. לכן ביקש להבהיר למתלוננת שגם אם היא תגיש נגדו תלונה שקרית בגין האירוע בבית הקפה "לנדוור", הוא אינו חושש מחקירה וממעצר – ולכך מתייחסת האמירה "אני יכול להיכנס לבית סוהר" - והדבר לא ירתיע אותו מלהמשיך ולדרוש לפגוש את בנם המשותף (עמ' 63 שורות 11-16; ת/עמ' 4 שורות 61-58). לשון אחרת, הנאשם לא התכוון לומר שהוא יסתכן בביצוע עבירה פלילית עתידית כלפי המתלוננת וירצה בגינה עונש מאסר בבית סוהר, אלא התכוון לומר שהוא לא חושש ממעצר שווא בעקבות תלונת שווא של המתלוננת.
55. הנאשם הוסיף והסביר, כי באומרו למתלוננת ש"יגמור על החיים שלה בדרך חוקית" הוא התכוון לכך שאם שוב תגיש נגדו תלונת שווא, כפי שעשתה בעבר, הוא יפעל להגיש נגדה תביעה נזיקית, וכלשונו:
- "בסוף אקח עו"ד ממיטב כספי ואתבע אותך וזה מה שאנו עושים כרגע מחכים להליך הזה שיסתיים והכניסה אותי למעצר פעמיים וכל ההוכחות שיש ותובעים אותה בבית משפט" (עמ' 63 שורות 21-18 וכן ת/עמ' 4 שורות 71-72).**
56. הסבריו האמורים של הנאשם הותירו בי רושם מהימן ואותנטי והם הסברים סבירים ומתקבלים על הדעת.
57. ראשית, שוכנעתי כי המתלוננת עשתה כל שניתן למנוע מהנאשם לפגוש את בנו. היא עצמה הודתה כי אמרה לנאשם שהוא לא יוכל לקחת את בנו להוריו עד הגיעו של הילד לגיל 3 שנים (עמ' 10 שורות 26-27). הוצג לי גם סרטון, בו נראית המתלוננת לוקחת את הילד מידי של הנאשם ולא מאפשרת לנאשם לשהות במחיצת בנו ביום הולדתו של הבן (עמ' 27 שורות 28-31). בנוסף, אמינה עליו טענת הנאשם, שמרגע הלידה ועד האירוע שהתרחש בבית הקפה "לנדוור", הוא לא זכה לראות את בנו. בנסיבות אלו מובנים התסכול וסערת הרגשות בהם היה מצוי הנאשם באותה עת.
58. שנית, הונחה לפני תשתית ראייתית המוכיחה כי במסגרת ניסיונותיה של המתלוננת למנוע מהנאשם לפגוש את בנו היא הגישה נגד הנאשם מספר תלונות במשטרה, בהן ייחסה לו מעשי אלימות פיזית ומילולית, שאף אחת מהן, זולת התלונה נושא התיק שבכותרת, לא הובילה להגשת כתב אישום נגד הנאשם.
- להלן מקצת הדוגמאות לאותן תלונות שלא הניבו הגשת כתב אישום:
- 58.1. המתלוננת סיפרה כי התלוננה במשטרה נגד הנאשם על כך שהוא הגיע עם חבר לקחת את בנם המשותף כשהם שיכורים ומסוממים (עמ' 27 שורות 23-25).
- ואולם, כאשר התבקשה המתלוננת להראות היכן בתלונה שמסרה במשטרה ביחס לאותו אירוע היא ציינה שהנאשם וחברו היו שיכורים והגיעו עם בקבוקי אלכוהול, היא השיבה:

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

- 1
2 **"כמו שביהמ"ש רואה אני לא חתומה על המסמך, ואני תמיד קוראת את**
3 **ההודעות שלי לפני שאני חותמת עליהן, וכשאני לא חותמת זה אומר שמהו**
4 **לא תקין, וכשאני רואה שחסר משהו אני מבקשת להשלים וכשהחוקר**
5 **מתנגד, מבחינתי זו העלמה של פרטים, בגלל זה אני לא מוכנה לחתום על דבר**
6 **שהוא לא אמת"** (עמ' 32 שורות 20-16).
7
8 וכאשר עומתה עם העובדה שגם בעימות לא ייחסה לנאשם שתיית אלכוהול,
9 היא השיבה:
10
11 **"אני אומרת שלמשטרת דימונה נוח, כמו שביהמ"ש רואה שיש עדויות שאני**
12 **לא חתומה עליהן, לא להתייחס לדברים ולא לרשום אותם כפי שהם באמת"**
13 (עמ' 33 שורות 4-3).
14
15 58.2. המתלוננת סיפרה כי התלוננה שהנאשם התקשר אליה ואיים שישב עליה 20
16 שנה בכלא ומסרה שהיא הביאה למשטרה הקלטה של השיחה האמורה (עמ' 12
17 שורות 11).
18
19 כשנתבקשה להסביר מה עלה בגורל התלונה, היא השיבה:
20
21 **" . . . כשאני מדברת עם חוקר והוא מעלים דברים ולא כותב כמו שההקלטה**
22 **שבה הוא אומר שירצח אותי וישב 20 שנה בכלא, הוא כתב את זה אבל הוא**
23 **לא הגיש את ההקלטה, היא נעלמה. המשטרה לא הגישה את ההקלטה, היא**
24 **העלימה אותה"** (עמ' 31 שורות 23-21).
25
26 58.3. המתלוננת סיפרה כי הגישה תלונה נגד הנאשם על כך שתקף את אחותה ואת
27 השכן.
28
29 כאשר התבקשה המתלוננת להסביר כיצד לא הוגש כתב אישום נגד הנאשם
30 בגין תקיפת האחיות והשכן, היא השיבה:
31
32 **"גם באירוע הזה, במשך חודש שלם ביקשתי מהמשטרה לבוא לאסוף את**
33 **החומר ממצלמות האבטחה בדירה של אחותי והשכן, הם מעולם לא הגיעו .**
34 **. . קודם כל הבנתי שאין עם מי לדבר ואף אחד לא יעניש אותי"** (עמ' 27 שורות
35 15-17).
36
37 58.4. הנאשם כה חשש מאותן תלונות, שווא לשיטתו, שהגישה נגדו המתלוננת ולכן
38 ביקש מבית הדין הרבני להורות שהסדרי הראיה יבוצעו בתחנת המשטרה
39 (עדות המתלוננת עמ' 19 שורות 33-24).
40
41 59. עוד יוזכר, כי שוכנעתי שבאירוע שהתרחש בבית הקפה "לנדוור" הנאשם לא איים על
42 המתלוננת.
43
44 60. על רקע היסטוריית התלונות הקודמות שהוגשו על ידי המתלוננת נגד הנאשם, ונוכח
45 קביעתי כי באירוע שהתרחש בבית הקפה "לנדוור" לא הושמעו מצד הנאשם אימים

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

- 1 כלפי המתלוננת, היה לנאשם בהחלט יסוד סביר לחשוב שבעקבות הוויכוח שניטש
2 ביניהם בבית הקפה "לנדוור", המתלוננת שוב תגיש נגדו תלונת שווא במשטרה.
3
- 4 61. במצב הדברים המתואר לעיל, סבירה ואמינה טענתו של הנאשם, לפיה הוא ביקש
5 להבהיר למתלוננת שהוא ימשיך להילחם על זכותו להיפגש עם בנו, ושגם אם היא
6 תגיש נגדו תלונת שווא שתביא למעצרו הוא אינו חושש ממעצר, שהרי ממילא הוא
7 אינו עובד ופרנסתו לא תיפגע. כן סבירה ואמינה טענת הנאשם, לפיה הוא גם ביקש
8 להזהיר את המתלוננת שהגשת תלונת שווא נוספת תביא אותו לנקוט כלפיה בצעדים
9 חוקיים משמעותיים שיסבו לה נזק.
10
- 11 62. חיזוק למסקנה כי מדובר בדברי הבהרה ואזהרה ולא בדברי איום מצאתי בעובדה
12 שלמילים "אני יכול להיכנס לבית סוהר" קדמו המילים "אני לא עובד". מילים אלו
13 מתיישבות היטב עם ההסבר של הנאשם, לפיו הוא אינו חושש ממעצר שווא שכן
14 ממילא הוא לא עובד ולא ייפגע מכך, מה שיחליש את המוטיבציה של המתלוננת
15 מלהגיש תלונת שווא.
16
- 17 63. חיזוק נוסף למסקנתי האמורה מצאתי בעובדה שהנאשם לא השתמש בניסוח "אני
18 אשב עליך בית סוהר", אלא "אני יכול להיכנס לבית סוהר היום" – נוסח שמתיישב
19 עם הסברו.
20
- 21 בהקשר זה יצוין, כי הן המתלוננת והן בת הדודה ייחסו לנאשם אמירה בנוסח "אני
22 אשב עלייך בית סוהר", זאת על אף שבהודעה המוקלטת נשמע הנאשם אומר "אני
23 יכול להיכנס לבית סוהר". העובדה שהמתלוננת ובת הדודה ייחסו, בכזב, לנאשם,
24 אמירה חמורה יותר, שמהווה לכל הדעות איום בביצוע עבירה פלילית עתידית, מלמדת
25 כי אף לשיטת המתלוננת ובת הדודה, האמירה "אני יכול להיכנס לבית סוהר", היא
26 אמירה נעדרת אלמנט של הפחדה ואינה עולה כדי איום.
27
- 28 64. עוד חיזוק לכך שמדובר בדברי אזהרה ולא בדברי איום מצאתי בעובדה שהנאשם
29 השתמש במילים "בדרך חוקית" להבהיר שאין כוונתו לנקוט אלימות אלא לנקוט
30 בהליכים חוקיים.
31
- 32 65. כמו כן, בשונה מטון השיחה הטלפונית (ת/4), הדברים שנאמרו בהודעה המוקלטת לא
33 היו מתלהמים, עובדה המחזקת, אף היא, את המסקנה כי מדובר בדברי אזהרה ולא
34 בדברי איום.
35
- 36 66. אינני מקבל את טענת המאשימה, לפיה הסברי הנאשם לתוכן הדברים שנאמרו
37 בהודעה המוקלטת, הם עדות כבושה, שכן עיקרי ההסבר נמסרו על ידי הנאשם כבר
38 בחקירתו במשטרה ואפנה ל – ת/1 עמ' 4 שורות 59-60 ושורות 71-72.
39
- 40 67. על רקע הנסיבות שבהן נאמרו הדברים בהודעה המוקלטת, הכל כפי שפורט לעיל,
41 הגעתי למסקנה כי דברי הנאשם הם דברי הבהרה ואזהרה למתלוננת, לבל תגיש נגדו
42 תלונות שווא, ולא איום.
43
44
45
46

אכיפה בררנית

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ספטמבר 2021

ת"פ 15305-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

1 משלא מצאתי אשמה במעשי הנאשם, לא ראיתי צורך לדון בטענתו הנוספת של
 2 הנאשם ולפיה העמדתו לדין בתיק שבכותרת מהווה אכיפה בררנית שעה שהמתלוננת,
 3 אשר הודתה כי הורתה לאחותה למסור עדות שקרית למשטרה ואשר נשמעה מבקשת
 4 מאדם אחר לגרום חבלה לרכבו של הנאשם לא הועמדה לדין. באמרת אגב אציין, כי
 5 טענת הנאשם לאכיפה בררנית אינה מופרכת בנסיבות העניין.
 6
 7

סוף דבר

8
 9
 10 על בסיס הראיות שהובאו לפניי, שוכנעתי כי הנאשם לא איים על המתלוננת בבית
 11 הקפה "לנדזור" שיזרוק עליה שולחן, לא במלל ולא במעשה.
 12

13 .70 כמו כן, על בסיס הראיות שהובאו לפניי, שוכנעתי כי דברי הנאשם בהודעה המוקלטת
 14 שהוא שלח לטלפון של בת הדודה אינם עולים כדי איום, ולכל היותר מהווים דברי
 15 הבהרה ואזהרה.
 16

17 .71 התוצאה היא כי אני מזכה את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.
 18

19
 20
 21 ניתנה והודעה היום כ"ד תשרי תשפ"ב, 30/09/2021 במעמד הנוכחים.
 22

תומר אורינב, שופט

הוקלד על ידי נורית ג'רנו